

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolvasó szerkesztő: Fehér János.	Főmunkatárs: Révész Lajos.	Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint
Egész évre	4 frt	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentúl minden megkezdett szög szónál 50 krral több.
Fél évre	2 »	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségére, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatatra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		Lapunk számára hirdetések elfogad a „Beuter Újság” és a „Magyar Távir. Iroda” hirdetésért Budapest, Grantzofstra 1. szám.
Negyed évre	1 »			

A társadalom legújabb osztálya.

A középkor hagyományai rendeket és osztályokat alapítottak meg az emberek között, melyeket az idők szabadelvű fejlődése már nagyrészt elsöpört. A legújabb kor azonban újra feleleveníti a régi kasztokat, újra bilincsekbe veri magát. A kasztrendszer különféle árnyalatai közül ezúttal csak a kereskedői világ által megteremtett új rendről, a hálózó veszedelmes rajáról teszünk említést, a melyről mi vidékiek nagyon is tudjuk, hogy él és uralkodik, merítvén tápanyagát a mi zsebeinkből.

Voltaképpen nem érdemli meg ez a társadalmi szörny-születést azt, hogy vele nyilvánosan is foglalkozzunk, mégis, miután a közpazarlat szerint oly nagy anyagi és erkölcsi károkat okoz a társadalomnak, róla is elmondjuk véleményünket.

Alig van olyan nap, amikor a jóhiszemű emberek kikerülhetik azt a szerencsétlenséget, hogy békés hajlékukba hálózó be nem tola-kodnak. Az egyik részletivelkedkedik, melyek nagy nyeresémet ígérnek; a másik életünket akarja biztosítani, s még meg is pirongat bennünket, hogy azt eddig elhanyagoltuk; a harmadik csekély részletfizetésre fűzetekben megjelenő olvasmányokat ajánl, melyekhez ingyenes ráadásul igen érdekes képeket s más egyebet helyez kilátásba; a negyedik a legelső bécsi ruha-szalón képviselője, a ki csekély összegekben letérleszhető áron utolsó divatszertű öltözékeket ajánl.

Ezek a hálózó osztályának még a tekintélyesebb elemét képezik. Vannak ugyanis ezeken kívül még számosan, a kik könyv-olvasmányokat gyűjtönek saját maguk által kiadott és megpecsételt könyvekkel, vagy felhívják a figyelmüket, hogy adakozzék s biztatolják a nagy urias hajlongások között át nyitjanak egy olyan gyűjtő-ivel, a melyen csak forintok vagy koronák szerepelnek, azért, hogy a szótár-tájékoztatlanságból valamiképpen kiejátszák a kárját, mert hát ők nem koldusok.

Száz és százféle alakban és célból ron-

tanak be házukba a hálózó, s ha van köztünk olyan bátor lelki, a ki megtagadja követeléseiket, az ilyen fenyegető tekintettel mérik végig s szidalmak közt csapják rá az ajtót.

És ezt a modern társadalmi osztályt, maga a társadalom teremtette. A társadalomnak ezen új kreatúrája ma már oly veszedelmet képez, hogy ellene erős vértel kell küzdenünk. Mert kik vállalkoznak erre a szerepre? A társadalom elzülött tagjai, a kik dologhoz nem szoktak és a kik bírnak elég önérege, hogy élénk álljanak gyűjtő-iveikkel s krajcárok helyett forintokat követeljenek tőlünk.

Az ipar és kereskedelem terén nincs meg mindenütt a szolidaritás; hitvány árcikkkel csapják be a közönséget, vagy mesés olcsó árára kínálnak haszontalan cikkeket, erkölcs-rontó hitvány fűzeteket s a sok ilyen ráadásal lépve visznek bennünket. S mindezen esetekben: őszintén megvallva, mi vagyunk a hibásak, — mert hagyjuk magunkat megcsalni idegen kalozók által. Hazánk irói hiába hívnak fel bennünket a magyar irodalom pártolására. Az irodalmi becses bíró olvasmányokat nem vesszük meg, hanem ha idegen hálózó erkölcs-rontó, s hitvány fűzműveket ajánlanak, azokat megvesszük, mert csábít bennünket a sok cifra ígérlet, mit ingyen kapunk.

Hazai biztosító-társulatok helyben lakó s ismert ügynekeimél nem biztosítunk, hanem ha csavargó idegen ügynökök körülvesznek bennünket, azokban megbizunk.

Helybeli kereskedőktől, iparosoktól nem vásárolunk, hanem sokat mutató és semmit sem érő cikkeket idegenektől veszünk.

A magunk szegényeinek nyomorán nem segítünk, de országot-világot bejáró csavargókat istápolunk.

Kidobjuk pénzünket haszontalan cikkekre, drágán fizetjük idegeneknek a rosszat, s a mi itthon jó van, azt nem vesszük észre, attól elfordulunk.

S mikor már bele vitték abba a s jó üzletbe bennünket a hálózó, kiknek üthetjük akár bottal is a nyomát, restelkedve valljuk be magunknak és bizalmasainknak, hogy

az a ruha, mit a bécsi világhírű szabó-szég utazója háromszoros árért a nyakunkba varrt, haszontalan rongy, amelynek harmadrész áron sokkal különbet csinálhattunk volna itthon; mikor kénytelenítettünk belátni, hogy az a biztosító ügynök, a ki behizelgés beszédével bele vitt bennünket oly biztosításba, szédelő volt, s egy biztosító-társulatra léptünk be, mely folytonosan perel bennünket még akkor is, ha rendesen fizetünk; mikor megtudjuk, hogy az a könyváruló, hitvány fűzműveket tukmált hazánk, melyeknek árából bőven keltet volna hazánk kitűnő írónak több kötetre terjedő munkája: akkor boszankodunk, sóhajtozunk, hogy miért is engedjük megcsalni magunkat. Csakhogy e boszankodással és sóhajtozással a szenvedett kárt vissza nem térít-hetjük, a csavargó hálózókat utól nem érhetjük s általuk magunkat nem kártalaníthatjuk.

S még az a baj, hogy az ilyen csavargók egyszer megcsaltak bennünket, talán elviselhetős is volna, ha beteljesedni engednők a közmondást, hogy »saját kárán tanul a magyar!« de a hálózó folyton szaporodó száma azt bizonyítja, hogy a károkat elefedjük s képe-sek vagyunk többször is felülni a csalóknak.

Ez aztán a nagy baj; ezt kell magunkról levetkőzni s erős pajzsral felcserélni, hogy a mikor idegen hálózó, ügynökök reánk nyitják az ajtót, teljes erővel kiutasítsuk őket. Legyünk már egyszer erősek, legyünk óvatosak; ne sűrűjük ki rozsz portékáért idegeneknek pénzünket, szerezzük be szükségleteinket itthon, a közterhekkel velünk együtt elvett polgártársainktól. Támogassuk egymást, hogy mindnyájan boldogulhassunk!

Magyar színészek Turóc-Szent-Mártonban.

Turóc-Szt.-Márton városának és környékének hazafias közönsége nagy meglepéssel vette annak idején tudomásul, hogy a F. M. K. E. erkölcsi és anyagi támogatásával ezentúl a kor színvonalán álló színtársulat előadásban gyönyörködhetik s indokolt kiváncsisággal leste a hírt Privigyéről a hozzánk jövendő társulatról. Nem jutott azonban hozzánk egyéb hír annál, minthogy szokatlan nagy pártolásban részesülnek.

Nem állhattam meg azonban, hogy e maliciózus kérdésel szavába ne vágjak:

— De hát mi az oka annak, hogy te, a ki a vizet sem szoktad zavarni, oly mostoha gyermeke vagy a sorsnak, hogy rád semadva a hazasság tövissel bélelt elegáns kabátját, már is az övezgyesség kopott úbercierhebe bujtat s átugratta veled a nyarat, a tavaszból egyszerre az ősze kerget, azaz fiatal emberből övezgygyé dedregél?

— Ha meghallgatsz, elmondom az egész metamorphosist. Bizonyosan ismered az öreg Józsi bacsit, az én princimet, azt is tudod, hogy mindössze egy hete vagyok nála. Áldott öreg úr ő, csak egy hibája van, ki nem állhatja, gyűlöli a házasságerket, s csak azért, mert neki is van felesége. Hozzám is első szavai ezek voltak: »Irodám tagjainak erélyes emberekné kell lenni, már pedig az asszony nagyon megpuhítja az embert, magamról tudom, s ezért csak nőten embereket alkalmazhatok.« Természetesen subandintjai mind nőt-lenek is. A napokban valamelyik egyesületnek — már nem tudom melyiknek, mert valami 10-nek az elnöke, 20-nak választmányi s legkevesebb 30-nak egyszerű tagja — fontos közgyűlésére mentem vele együtt, hogy a jegyzőkönyv számára a beszédeket stenográfáljam. Ez kritikus nap volt rám nézve: reggel fiatal ember, délután (a közgyűlésen farsang alatt) férj, s este már övezgy fiatal ember voltam. Ilyen

— Ugyan, ütösd fel az öreg a Hisz ez keleti mese, barátom, a mit még egy naiv törökbasza sem hinne el, nem hogy én, — szakítottam felbe kacagva. De ő rendületlenül folytatta:

— Mondom, ilyen metamorphosis nem minden halandónak jut osztályrészül. Még az elnök nem nyitotta

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Az özevgy fiatal ember.

Az ablakomnál álltam, és néztem, mint játszadottak a vén Duna habjai az őszi napsugárral, mint a kődös levegőn átszűrődve betévedt az én ridég szobámba is, de látva e magányt, a zord falakat, melyekre karikáztak a kandallóim lobogó tüze, elégedetlenül távozott; néztem mit-vigab, mint a gyík a mezőn, sikanak a kékis propellerek a víz masza tükörén. Mindez, a mit mások fél órákon át szívesen elnéztem, most bántotta, kelemetemen érintett, talán azért, mert míg a szemem folyó közelet tárgyakkal foglalkoztat, gondolataim a messze mőkőben tévelyegtek, messze, messze telen egy ennél kisebb városban, ott egy nagy kétémeletes, szürke palotának egyik szobájában

— A lelki állapotommal oly szép harmóniában volt az a medves, kődös, barátságatlan délután!

Olyan jól esett nézmem annak az igénytelen özi-özsa bókroskának, mely ott virít az ablakom között, a halkdoló természet kebeléről szakadó, lekonyult virágot.

Annnyira el voltam merülve gondolataimban, hogy a körülöttem történetekről csak akkor vettem tudomást, midőn egy hideg kéz érintését éreztem.

— Ah? Sérvus Béla! Isten hozott! Mivel szölgáhatok? Penzem nincs!

Meg kell jegyezmem, hogy az én Béla barátom igen jó fiú, csak a mint mondtam szoktak, egy kicsit szemérmes. Nagyon szeret is engem, a mit legjobban mutat az, hogy egy évben négyszer is meglátogat s akkor is vagy tanácsot, vagy — pénzt kér. Én is sze-

retem őt, de a szeretétemnek inkább a tanácsadásban, mint a pénzkölcsönzésben szeretek kifejezést adni.

— Illegedj meg, ha Itálián megzavartalak, mert láttam, nagyon el voltál merülve gondolataidban.

— Oh, kérlek, sőt örülök, hogy lábtalak.

— Igen? — mondá ő, keulve a kandalló melletti kis székre. — úgy bátrabban kérlek valamire Jézus Mária, ennek már megint pénz kell! Éreztem, hogy meredezik minden hájszalam az ég felé; éreztem, mit meredezik a teregem egy 5-ös bankjeggyel, mert tudja az Isten, sőt, sohasem voltam képes kérését megtagadni s megosztottam vele az utolsó is. De megkönyömbűlten lélekézetem fel, midőn így folytatta: nem lennél szives egy-pár jó tanácsot adni?

— A legnagyobb készséggel — mondám, örömmelben felugorva székrémről. — Parancsolj!

— Tajékoztatás végett előrebocsátom, hogy én özevgy fiatal ember vagyok.

— Micsoda? Hát mikor házassodtal, mikor halt meg a feleséged, a kit én nem is ismertem.

— Nem házassodtam én soha, még gondolni sem mertem e borzasztó dologra s mégis özevgy lettem, barátom, a nélkül, hogy meghalt volna a feleségem, a ki nem volt, s nincs s nem is lesz soha.

Kezdtem a dolgot nem érteni, sőt azon gondolkoztam, hogy védelmi állásba helyezkedjem, mert nem hittem, hogy ez az ember összhangzásban van önmagával.

Valószínű, hogy leolvasta arcomról csodálkozósomat, mert így folytatta:

— Mindjárt meg fogod érteni, csak hallgass meg.

E hír ugyan köztve azt jelenti, hogy teljesen kielégített a közönség méltányos, sőt jogos igényeit, mégis állt vértük, hogy Egry Kálmán társulatát körünkben üdvözölhessük.

Az elmúlt szombat — e hó 24-én — kezdtek meg Turóc-Szt.-Martonban előadásait az állami tanítványok hatalmas tornatermében Suderman »Otthon« című színművel.

E modern író — szelidebb modorban ugyan — Ibsenéhez hasonló erkölcsi motívumokkal dolgozik; e gyönyörű művében is érdekesen állítja szembe a társadalmi formák által teremtett és az ember lelkébe természetből beléoltott erkölcsi felfogást; a társadalmi ügyvezetést becsülettel harcba bocsátja azzal a becsülettel, melyre minden anyát kötelez gyermeke iránt a természet; és ha az a gyermek nem törvényes, csak annal nagyobb áldozatra készen kötelezi. Mikor az anya minden társadalmi ítélettel szembeáll gyermekéért, lehetetlen, hogy a természet szava lelkiismeretünk rokonhúrok meg ne érintsen s az anyára pártjára ne álljunk.

Az ilyen szigorúan etikai tételt nagy művészet színműben elvárjuk; de éppen olyan nehéz élvezhetően előadni. Egyrészt összevágó, erőteljes előadás nagy élvezetet szerez nekünk, Egry, mint Schwarze, Szabadhegyi, mint Keller, Bessenyei, mint Hefterdink képviselték a társadalmi minden erkölcsököt; velük szemben Rónay Karola, mint Magda, a természet örök erkölcsi törvényének volt elragadó harcosa. Egry és Szabadhegyi nem egyszer nyílt színen ragadták tapsra az élvező közönséget, mely tisztában lett az estén azzal, hogy komoly, törekvő s nem közönséges színészekkel van dolga. Rónay Karoláról nem akarunk a köznapai jelzőkkel szólni; az a tudás, az az igaz hang, mely egész estén jellemzte gondos tanulmányon alapuló játékát, a szó igaz értelmében művészszerű emelk öf; tisztában voltunk színpadra lépése pillanatában azzal, hogy öntudatos és nagyszerű kész művész, ki érdeklődésünket lépcsőlépésre fokozni fogja s valóban ma nap jól esett elmondogatnunk egymásnak, hogy nem mindannyi élvezetben részesítettek bennünket, Rónay, Egry és párturuk. A mellékszereplők közül különösen Verbóczy E. mely, igaz komikuma kellett általános derűtséget s nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy a többiek is tehetségűkképepest elősegítették a darab sikerét.

November 25-én (vasárnapon) »Galambódi Sándor«, székegy népszínmű, került színré. Ma sem tudjuk ugyan megfelfedni, miért írta meg e darabot Jakab Odón? De ha már megvan s a híreért — így vidéken — előadják, hát legalább van benne egy pár igen kisakmányi nyolhat szerep; mint mindjárt a címszerep is, melylyel egy olyan sokoldalú, intelligens színész, mint Egry, nagyon sok tapost arathat — a karzatról (gyönyörű) székegy dalait igazán nagy élvezettel hallgattuk); vagy a vén kúntónak a szerepe (a Gonosz Pista utánpata), melyet Hevesi a töle már megszokott energiával ábrázolt. Hanem Rónay Karolát sajnálunk abban a tehetlen szerepében; éppen úgy Sebestény Kornélt is. Három igaz — s tegyük mindjárt hozzá: nem sablonosról — alak van a darabban; Igaz Ádám, jövendő-mondó; Okos Domokos, korcsorász és — végére hagytuk a legjavát: Lina, ez a vén székegy szűz, kiben a minden vén szűzet jellemző gyarlóság mellett élvezettel látjuk a székegy eszélyességét egyesülni. Valóságos kabinet alak, kivált Lipcseynek remek alakításában; egyetlen igaz gyönyörű a sok üveg kalász között. Ha ezért a szerepért írta meg Jakab Odón a darabját, úgy megbocsátjuk neki — s Lipcseynek gratulálunk ehhez a szerephöz!

November 27-én (kedden) a »Cigánybáró« t adták. Tavaly is láttuk e darabot s a közönségnek akkor sem valami igen tetszett, pedig akkor Eröss Antonia s Nagy Dezsővel játszták. Képes Laura énekelte Szaifit azzal a szépen csengő aranyos kis hangjával; rajta kívül különösen Darócyné és Boár József keltek nagyobb hatást, meg a kis Lipcsey Jozefin; játékkal Hevesi és Verbóczy Emilia tüntek ki.

Szerdán, november 28-án, volt a legzajosabb este,

Karczag Vilmos »Lemondás«-ával. Hiába! hiába emberhez csak magyar ember szóhat legérhetőbben Megrendített Sudermann bölcsellete, de a Karczag darabjának tragikumá jobban megéhatott bennünket. Igaz, ezt a darabot ne próbáljék minden vidéki színtársulat előadni; mert gyöngye előadását megbotránkozunk rajta. Ha Korolán gróf, vagy fia; vagy öf. Boldizsárné és Thekla, vagy Dorsay Irén s akár Partos Endre gyenge alakító kezébe kerül, — vége a darab rendkívüli hatásának.

Többen voltunk az estén, kik a Nemzeti Színházban élvezték ezt a remek darabot — s bevallottuk őszintén, bevallom íme nyilvánosan, hogy ez estén éppen olyan teljes volt az élvezetünk, mint mikor ott gyönyörködünk Karczag remekében. Bizonyára vidékiek nagy-zalással vádolnak bennünket, de mi ki merjük mondani, hogy a nemzeti színpadon kívül szebben ezt a darabot sehol elő nem adták. Rónay Karola Dorsay Irénje minden ízében átgondolt, kidolgozott, tökéletes alakítás; az a jelenet, mikor a fiatal grófit élete történetével kigyógyítja elfogultságából, vagy, mikor a két fiatal szív végre fölismerte s megérti egymást s különösen a lemondás nagy jelenete nem hagyott egyetlen lelkét hidegen. Partneréről: Szabadhegyiről, nem mondhatunk nagyobb dicséretet, minthogy teljesen méltó volt hozzá! Egry Korolán grófia is igen értelmes, szép alakítás volt s — ha nem tudná — szívesen tudomásra hozzuk, hogy nem a népszínmű az öf igazi terennuma — bár a Népszínháznak évekig volt első enekese — hanem a komoly társadalmi színmű! Rónayról, Egryről, Szabadhegyiről, Hevesiről, Bessenyeiről, sőt Darócynéről is tudtuk azonban, hogy megállják helyüket; ez estén csak a kis Lipcsey Jozefin lepet meg bennünket. Ezt az otthonoságot, ezt az aranyos kedélyt nem mertük várni e kedves gyermekről. Ilyen szép és naiv gyermek lehetett az igazi Thekla baronesse. Nyílt jelenetben tapsoltak meg természetesen, kedves játékért. Nagy örömmel jósolunk igen szép jövőt e kedves gyermeknek; — ha ambíciója nem ankad s tanulni vagyása fizikai ereivel együtt nő. Amit különben ilyen ambíciózus társaságban természetesen veszünk. Gratulálunk — a mamájának s az igazgatójának is.

November 29-én Szentpéter Zsigmondnak »Parlagi Jancsi« című vígjátékát került színré. A volt közönségnek jól esett hallania a magyar paraszt legény zamatos kiejtését és magyaros gondolkodását. Egry Kálmán szépen idomított szerepében, s arról csakúgy van nem tehet, ha a darabban túl naivnak van felintetve a jómódú családából származó s nyolc osztályt végzett fiatalember. Rónay Karola a fiatal özvegyt csinosan személyesítette. Boár József pedig mint Baródi Ferenc a letykipikusabb nagypapa volt; magatartása, beszéde semmi kifogásolható nem hagyott hátra, sőt ellenkezőleg a közönség előadás közben és után is nem győzte eléggé dicsérni.

Tegnap a Sultán s ma a Csikós vannak a soron. Ezekről s a többiről jövöre. A jövő héf másóra a következő: Kedden, december 4-én: »Uff király, ope rette. — Szerdán, december 5-én: »Valás után«, Biston hírneves vígjátéká. — Csütörtökön, december 6-án »Nö-emenciáció«, énekes vígjáték. — Szombaton, december 8-án: »Hun utodok«, Várady Antal akadémiai díjat nyert tragédiája. — Vasárnapon, december 3-án »Tót legény utazása Amerikába«, énekes bohózat. — Hétfőn, december 10-én: »Údvöske, nagy operette. — Kedden, december 11-én »Csapodár«, Sardon szellemes vígjátéká

Referens.

Lapszemle.

A »Národnie Noviny« f. évi november hó 27-én a következő cikket hozta első helyen: A nemzetiiség kérdés bejutott valahára a liberális kormánypart klubjába. Is. Vargics képviselő szóba hozta a nemzetiiség törvény revízióját s ezen alkalomból Hieronymi miniszter és Tisza exminiszter kiöntötték bölcsességüket a nemzetiiség kérdésben. A

sem voltam az. Ertd meg. A történet után első dolgom volt megtudni, ki volt az a nagylelkű esernyő és überchieher küldő?

— Ki? Hát a feleséged, arról ugyan nem is kellett meggyőződnöd — vágtam közbe, hogy bosszantsam egy kicsit, mintha nem érteném az egészet.

— Eh, mit a feleségem, hisz mondtam már, hogy nem volt s nincs is; hanem az a ki nem volt más, mint a velem szemben lakó özvegy asszony.

— Ah! A miatt már érdemes ott hazgni az afflé Józsi bácsikat (mert ismertem ezt a szép asszonyt, nem egyszer nézegettem sovár szemekkel a Béla ablakából az öf — nem az asszony — legnagyobb megbotránkozására.)

— Tehát még az napon ott hagytam a lakásomat, folytatát tovább Béla, s elváltam az überchiehert s esernyőt küldő özvegy asszonyról. S így, habár ez a princi által költött feleségem meg él, én mégis özvegy ember, még pedig özvegy fiatal ember vagyok, mert egy oly lakást vettem ki, a hol nincs özvegy asszony, még házi kisasszony sem, a honnan tehát nem küldhetnek utanam esernyőt meg überchiehert. Csak egy névze adj most már tanácsot, hogy bizonyítsam be ez özvegy voltomat az öreg Józsi bácsinak, hogy visszavegyen, mert ez ember nélkül nem élhetek.

— Hagyd ott a princit s a vele összekötött özvegyeséget s — visittelj a szép özvegy asszonynál. Ez a tanácsom!

Béla szomoruan ült egy ideig helyén, merőn nézte a tűzbe, mely biborszínűre festette arcát s a mely arccól leolvastam, hogy nincs megelégedve adott felelettel.

miniszter nem tartja szükségesnek sem a nemzetiiség törvény revízióját, sőt általában, a nem magyar nemzetiiségek jogainak külön törvény által való szabályozását sem; ö a nem magyar nyelvtők jogkörét a közönség rendezéséről szóló törvényben akarja meghatározni — s ezzel basta; az exminiszter — ezen ven politikai gonosztevő — azonban, a ki miniszter-ségének idejében a miniszteri székből a magyar társadalmat a nem magyar nemzetiiségek törvényeinek elkerülésére, lábbal való eltiprására bujtogatja, szintén szükségesnek tart egy külön törvényt, de azon ajánlatot teszi a bujtogatott társadalomnak, a melynek hullamai már az öf szennyes lelkiismeretét is verdesik, hogy eszenesítse le a hullamokat. A Tisza-féle bölcsesség egész odáig emelkedett, hogy a nemzeti érzésű, de emellett öf hazafias románoknak — úgy mond — hivatalokat is kell adni, stb. Persze, a korrupció az az öf legsajátságosabb eszköz s öf most sem gondolja azt másként, mint hogy a szájhűsőknek be kell tőnni a száját, a konc odadobással. »Wie der Schelm ist, so denkt er.« mondja a német s ez esetben ez nagyon alkalmazható; ö a biharmegyei pontozásokat s a maga szent meggyőződését szegre akasztatta — a miniszteri bársonyszék mögé; hogy is keresne öf másoknál egyebet, annál az istállónál, a mely benne trónol.

A politikai baglyok és éjjeli madarak eme zivajába, zózanabb és emberiebb hang vegyült belé, a »Hazánk« oszlopainak sorából, a melyben egy ismeretlen író sajnálatát fejezte ki a fölött, hogy vannak emberek, exminiszterek és miniszterek, a kiknek dunsztjuk sincs a nemzetiiség politikai lényegéről, úgy beszélnek róla, mint vakok a színekről s mindég és mindég csak ama pár agitátorról rikacsolnak s azon hiszembenn vannak, hogy azokat el lehet hallgattatni hivatalokkal s a közönségi törvény szabályozásának keretében szorított nyelvi jogok rendezésével, stb. stb. »Hazánk« kimondja egyenesen, hogy a román patrióták egyenként s külön a nemzetiiség kérdésről még szóba sem állanak sem a kormányban, sem pedig bárkivel is, hanem csak mint román nemzetiiség a magyar nemzetiiséggel, mert az egész nemzetiiség kérdés illetőleg, nincs szó egy pár hivatalról, egynehány nyugtalan ember megfélekeséről, holmi csekély koncessziókról, hanem szó van ennél sokkal és sokkal többőrrel; úgy csipetnyivel sincs szó kevesebbről mint arról, hogy a román nemzetiiség, nemzetiiségnek ismertessék, nem pedig, hogy egyes románoknak megadassék a román nyelv használatának joga, nem egyeseknek kér a román jogot hanem a nemzetiségnek, mint egésznek, mint erkölcsi testnek.

Ugy, ugy uraim, ez már egyszer okos beszéd, csakhogy e mellett ne méltóztatassok szemközösdit játszani s a midőn a románokat emlegetik, ne hallgatassok el a tótokat, szerbeket, oroszokat, németeket, mert bizony a tótok, szerbek, oroszok, németek is egészen úgy mint a románok azt kívánják, hogy kiki közöttük külön is egy nemzetnek, egy egésznek, egy erkölcsi testnek tartassék. nem pedig, hogy egyik tót, szerb, orosz, német embernek megadassék a tót, szerb, orosz, német nyelv használatának joga. Éppen úgy mint a román patrióták egyenként s külön beszéde sem állanak a kormányban sem más valakivel a nemzetiiség kérdés ügyét illetőleg, éppen úgy nem fognak szóba állani ez ügyben a tót, szerb stb. patrióták sem, éppen úgy mint a románok, csak mint román nemzetiiség akarnak e kérdésről beszélni a magyar nemzetiiséggel, épp úgy akarnak a tótok, szerbek stb. csak mint tót, szerb nemzetiiség beszélni a magyar nemzetiiséggel — s csak azután, ha a magyar politikusok így fogják értelmezni a nemzetiiség kérdést s fognak akarni akár mint miniszterek, akár mint nem miniszterek ezen álláspontól róla tárgyalni, csak akkor fog beállni az értelmes diskussió lehetőségé, csak akkor lesz várható, hogy a meddő szóbeszédnél tovább haladunk.

— És ez a kiálhatatlan asszony most sem hagy békében e a omnibusson sem.

Szerencsétlen ember, gondoltam magamban, egy szép asszony alkalmatlankodásai, a mik mást örömmel töltenek el, neki kellemetlenek.

— Hogy-hogy? — kérdém nevetve.

Tegnap egymagam ültem az Andrássy-útról jövő egyik omnibusson. Kis idő múlva felszáll a szép (ám, hogy igazam van, még öf sem tagadja meg tőle e jelző) özvegy asszony, karján egy pólyas gyerekkel leül velem szemben, alig marad ott három percig, midőn hirtelen felkelt, a gyereket a kezembe nyomja s e szavakkal: — rögtön jövök — leugrik az omnibusról. Mikor magamhoz tértem, már csak a gyereket láttam kezem között, őt azonban sehol. A kis poronty nyöszörgéni kezdett s a mint a kezeimmel mozgott, észrevettem, hogy a pólya oldalába egy levél van besúrva; kivesszem s olvasom, különben itt van olvasd te is: »Kedves Béla! E gyermeket ide mellékelve adom át önnek. Merem binni, s bízom önben, mint lovagias férfiban, hogy engem nem fog elárulni! Remélem, hogy teljesíteni fogja kérésemet! Vigye el a gyermeket, mint talált a rendőrséghez, s azután jöjjön el hozzám . . . stb. . . .

— Hol van a gyermek? — kérdém.

— A lakásomon.

— A lakásodon? És még nem

Nem hagyta, hogy befejezzem.

— S ez az, a mire névze a második tanácsot kérem; mit csináljak a gyerekkel? — kérdezte a leg-hamisítatlanabb angol flegmával.

— Hát vidd el az Istentér a rendőrséghez, te meg menj minél előbb az özv.

De vajon várhatjuk-e mindent már most! Aligha. Még a „Hazánk” politikai bölcsesége is azon méltányos a tisztességes mondások látszik alaposan: egyezkedjünk ki a románokkal, a többieké azonban csak fojtogassuk tovább!!! Csak hogy ha ezen perfidit magukéva tennék akár Tiszáké, akár Hieronymi-Wekerleké a szamadát a kocsmáros nélkül csinálnak meg. A románok manapság már jól tudják, hogy a megkezdett harc sikerének garanciája a többi nemzetiséggel való solidaritás princípiumához való egyedül tisztá, szívós, makacs, töhretlenül ragaszkodás, mert tudják, hogy oly tisztességes emberek a Tiszá, szorongatókban igények bármit — de aztán fűgét mutatnak, vagy pedig ha az ígérte annyira-mennyire teljesítik is, vagy pedig azt teljesíteniük kell, csak addig tartják azt meg, a míg muszáj, a legelső kedvező alkalommal megszerződött rontanak, bontanak v vesznek el mindent, épen azért, mert előtük való biztosításunknak egyedül módja az: hogy lehetetlennek tegyünk a szöszegést, lehetetlen a fosztogatást, a rablást. S ez csak egy lehetőség, ha közülük valamennyi nemzet ösztinte, tisztessége, egy oldalra sem hajló solidaritással kiküzd minden egyes nemzet s így valamennyinek egyetemben való erősbulését s ezzel együtt ellenségeink a Tiszá et tutti quanti győzülését.

Nagyon messze vagyunk azonban még attól, hogy a magyar politikuskok úgy fogják fel a nemzeti kérdést, a mint azt nekik a „Hazánk” írja tanácsolja. Azon gazember szemtelenség, állatias, vadallati ordítás, a melylyel az utolsó generális konzervt alkalommal Lang urék et comp. a tónyélvöl, mint gimnazium megnyitási engedélyének akadályáról, mint a haza veszedelméről merészelt beszélni, érthetően s elég világosan beszélnek arról, hogy ezek a németek a tótok szeméjéből s a zsidóságól ujoncozták s a mai nap a világot állatias ordítással agyonbútló s az országos politikában is irányadó bakonyi bicakásokat s politikai betyárokat kell előbb becütelésben elnázspagolni s eret vágni rajtuk s leeresztetni tüdőhöz vértük, hogy a nyilvános politikai életet meghelesen tisztítani az undorító miasmától, hogy beállhasson magunk között békésb, normálisabb, egészségesebb megbeszélhetőség és megérthetés.

Mi azonban öntudatosan s békésen — várhatjuk az időt.

HIREINK.

— A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület Naptára az 1895. évről cím alatt a F. M. K. E. naptárt adott ki, melynek célja a magyar közönséget a Felvidék közviszonyait és a tevékeny egyesület működését iránt tájékoztatni. A csinosan kiállított, sok képpel díszített naptár ára 30 kr. és az egyesület elnökségénél Nyírában rendelhető meg. Nagyobb cikkeket dr. Gyurky Géza, Horváth József, dr. Pechány Adolf, dr. Kostenszky Géza írtak. A kisebb közlemények is gondi vannak összeválogatva. Az irodalmi rész tartalma különben a következő: A F. M. K. E.; a nemzetiiség kérdés Magyarországon; A tót anyanyelvű Magyarországon; A pan szlávizmus fejlődése a Felvidéken; A Vág völgy népeiről; Kossuth Lajos halála; Mátyás király szobra; A magyarok bejövetele; Jokay Mór jubileuma; Carnot meggyilkolása; Göndöcs Benedek; Komocsy József; stb. Kivonatoss, hogy a naptár minél többet jövedelmezzen az egyesületnek.

— A F. M. K. E. színtársulata. Liptó-Szt.-Miklósról írja levelezőnk: A F. M. K. E. igazgató-választmányja a felvidéki II. színi kerületet, Egy Kálmán színi igazgatónak adta ki. A kerületbe 12 kisebb-nagyobb felvidéki város van felvéve, mely városok közt hiányzik Liptó-Szt.-Miklós, a melyre székhelye. Városunknak e mellőzettsége lakosságunk körében nagy visszatetszést szült, mert bátran állhatjuk, hogy jól szervezett színtársulat itt mindig megélhetett tisztességesen. A helybeli magyar társalgási kör a legutolsó választmányi ülésen foglalkozott az ügygyel s le lett határozva, hogy a F. M. K. E. igazgató-választmányához fog fordulni, hogy a színtársulat, legalább két hétre, hozzánk is eljőjön. A kérvényben a társalgási kör felmentti, hogy a tények immár a multban beigazolták, hogy egy-egy jól szervezett színtársulat eddig is felfalalta városunk falai közt 3—4 hétre tisztességes existenciáját, a miért is azon keréssel járul az igazgató választmány elé, szi veszednek a fent emlíndottak figyelembe vételével a színi kerület beosztását olyképen módosítani, hogy a színtársulat színtársulat lezajlott 12 előadásra Liptó-Szt.-Miklós városát is felkereshesse, a mit már nemzeti művelődésünk szempontjából is nagyon üdvösek és kívánatosnak vélnék. Közönségünk alig várhatja a F. M. K. E. ebbeli választás és türelmetlenkedik már azért is, mert a „Felvidéki Híradó”-ban már olvassuk, hogy Egy Kálmán a F. M. K. E. megválasztott színi igazgatója 30 tagból álló dráma, vígjáték, népszínmű és operette társulatával e hó 24-én már megkezdte előadásait Turóc Szt.-Mártonban.

— Söprök a ruttkai utat. Lapunk mult számában közöltük volt azokat a tarthatatlan állapotokat, a melyek Ruttkán veszélyeztetik a közegészséget, az emberiség ezen legdrágább kincsét. Most, mint utjabban — örömmel — értesültünk, már kezdik az utcákat söprögetni és a csatornákat tisztogatni. Nem tudjuk azonban mi érdemel voltaképpen dícséretet, a lakosságnak a tisztaság iránt táplált helyes érzkéje, avagy a közgazgatás erőlyes fellépése. Legyen azonban bármiként a dolog, minden este dícséretre méltó a községben megindított mozaalom, mely véget akarja vetni az egészségre káros befolyást gyakorló tisztatlanságnak.

— Egységes hitoktatási tervszet. Az Árva-, Liptó- és Turóc-egységek magában foglaló IV. izraelita kerület véget akarván vetni annak az anomáliának, hogy az iskolák minden egyöntetűség nélkül részesítik a hit elveiben az izraelita növendékeket, elhatározta, hogy a zür-zavar helyébe egyöntetűséget terem. E célból egyik közgyűlésen elhatározta, hogy egységes hitoktatási tervszet készített. A tervszet készítésével Elzász Mano rabbit, Blumenfeld Fülöp és Brücht N. tanítókat bíta meg. E megbízottak a tervszet elkészítették s ezen munkájuk elismerésül Blumenfeld Fülöp ruttkai maganiskola-tulajdonos 45 frt, Brücht N. tanító pedig 30 frt tiszteletdíjban részesítettek a legutóbbi Rózsahegyen megtartott közgyűlésen.

— Esküvő. Kutnyánszky Jenő, a dévai állami tanítóképződe zenetanára, november hó 25-én tartotta esküvőjét Ulrich Adél felső-stubnyai tanítónővel. Esküvő után a fiatal házaspár Felső-Stubnyáról Zínóváraljára hajtatott, hol az örömszülőktől búcsút vevén, még az nap utazott el Dévára. — Tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

— Temetés. November 25-én temették el Ruttkán a besztercebányai főgimnázium VII. osztályának Grosser nevű tanulóit. A gyászmenet már utban volt a temető felé, a midőn az elkötözött tanuló iskolatársaitól küldött gyönyörű koszorú a menethez megérkezett. A jelenet mélyen meghatotta — a gyászmenetben részt vett közönséget.

— Felvilágosítás. Lapunk éve november 18-iki számának hírvetében, »Beiktatási ünnepegy« címmel egy kis közlemény jelent meg, a melyre vonatkozólag Hoibay Lajos, a beiktatott felső-stubnyai plébános ur előadja, hogy a tudósítások oly értelme volt, mintha ő az egyházi és világi hatóságok közti jó viszonyt megromtotta volna, vagy pedig, hogy éppen arra törekednék. Szerinte is igaz, hogy volt olyan felkötözött, melyben hangsúlyozva volt, hogy egy község csak akkor virulhat, ha az egyházi és világi hatóságok együtt működnek, de ezt a jelenlevők még csak figyelembe sem vették, kivéve talán azt, a ki az ő onzetlen s tisztán a közérdeket előmozdítani törekvő működésében saját érdekeit látja hatratatva. Kijelenti ezután, hogy tud különbséget tenni a világi hatóság, — mely iránt mindig a legnagyobb tisztelettel viseltek, — s a személyes túlkapas között, különösen az olyanok részéről, kik hatóságok nem képeznek. Egyébként politikai és községi képviselők jogait továbbra is gyakorolni fogja s attól nem hagyja magát elriasztani, még azon esetben sem, ha azt masnak érdeke követelné is.

— Üresedésbe jött tanító állás. Mint értesültünk, az Ulrich Adél elvettaválta üresedésben lévő felső-stubnyai tanító állásra a község férfi tanítóit fog választani. Az állás jövő évi január elsejével lesz betöltve.

— A véletleneg áldozatai. Simkó József fuvaros a mult héten deszkát szállított a pribóci állomáshoz s midőn egy más kocsinak kitért, kocsjára felfordult s őt a nagy rakás deszka agyonnyomta. — Ugyancsak a mult héten történt Mittelmann záthursai lakos cseléd-emberének halála is, a ki egy fatörzs kivágása alkalmával lelte halálát. A meredeke lejtőről lefelé csúszó törzset akarta a nála lévő rúddal igazítani, de rozszul számított, mert a fatörzs félre csúszott sőt legott agyonütötte. — A priekopai érdekerülő hat éves fia a tűz mellett forgolódnán, ruháján lángot fogott s annyira összeégett, hogy három órai szenvedés után meghalt.

— Többszörös öngyilkosságot kísérelt meg november 27-én egy helybeli munkás ember. És pedig első ízben a Turóc folyóba dobta magát, de a víz sekély volta gátat vetett kísérletének; másod ízben felszélve utította magát fejbe, de ez a kísérlet sem sikerült; végül késsel metszette meg nyakát, de ez a kísérlet is cserben hagyta, s most gyógykezeltetik. Öngyilkossági kísérleteinek okát családi viszonyaira hárítja.

Irodalom.

A magyar nemzet ezer éves története. Az egész ország közvéleményének magasztaló nyilvánulása között, mely az Athenum r.-társaság kiadásában megjelenő »A magyar nemzet története« című tíz kötetes illusztrált nagy munka első füzetének megjelenése alkalmából a sajtóban és közbeszédben mindenfelé nyilvánul, ime az első füzetet nyomban követi a második füzet, mely folytatása Marczali Henrik »A vezérek kora« kötetének. Ezt a második füzetet különösen érdekessé teszi a legreggibb írott magyar történelmi emlékeinek egyik legbecsesebbekének, a szent-galleni cödex egy lapjának színes könyvomban előállított hasonmása szövegvasalással. Továbbá a magyar nemzeti múzeumban grózt kelta fegyverek sikerült rajza, valamint a szövegbe nyomtatott számos csinos kisebb metszet. Ez az eddig megjelent két füzet most már megközelítő fogalmat ad annak a nagy szabású történelmi muokának alakjáról és impozáns kiállításáról, mely a magyar nemzet ezeréves fennállása emlékeinek maradványait megörökítője lesz. Egy hét múlva a harmadik füzet következik. Előfizetés negyed-évre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Egy füzet ára 30 kr.

Nyiltér.

(Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)

Henneberg G. (sz. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, a privátmegrendelő lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól lík 65 krtól postabér és vámmentesen, sima, csikos, kokozkott és mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó

5284. sz. — Turóc-vármegye, mosóc-zniói járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetésny.

Turóc-vármegye mosóc-zniói járásához tartozó znióváraljai orvosi kerületben lemondás folytán üresedésbe jött kórorvosi állásra ezenall pályázatot nyitok s felhívom a pályázókat, miszerint az 1883-ik évi I. t.-c. 9. §-a értelmében, annak kimutatásával, hogy a magyar, német és tót nyelvet szóban és a magyart azonfelül írásban is bírják, felszerelt és magyar nyelven írt kérvényeiket hozzám 1894. évi december 31-ig benyusnak.

Javaldalmazás: 1) az orvosi körtől fizetés 400 frt, azonkívül szabályrendelettel megállapított gyógykezelési és himlőoltási díjak, valamint fuvar természetben.

2) A znióváraljai községben lévő állami tanítóképződtől, mint intézeti orvos kap évenként 200 frtot. Megjegyeztetik, hogy a megválasztandó kórorvos, a mennyiben az egészségügyben a tanítóképződtében való előadására tanárisz bonyitványján kepeste lenne (s ezek előnyben részesülnek), mint ilyenek a 200 frt orvosi tiszteletdíja 600, sőt tán 800 frtra is fel fog emelteni.

A pályázók a választási határnapról külön fognak értesíteni.

Stubnyafördön, 1894. évi november hó 23-án.

Zorkoczy Tivadar,
főszolgabíró.

409. sz. 1894.

Árverési hirdetésny.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenall közhírre teszi, hogy a tek. turóc-szt.-mártoni kir. járásbírószag 1894. évi 1826. sz. végzése következtében Dr. Lax Adó ügyvéd által képviselt Brüder Böhm cég javára Svehla Gyula ellen 203 frt 45 kr. s járuléki erejéig foganatottra kielégítési végrehajtás ulján lefoglalt és 450 frtra becsült 100 kilo vagey gyapjú és 200 db. mindenféle finomságú allopól álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a turóc-szt.-mártoni kir. járásbírószag 3904.—1894. sz. végzése folytán 208 frt 45 kr. tökékövetelés, ennek 1884 július 27. és szeptember 10. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 95 krban bírólag már megállapított költségek erejéig Svehla Gyulánál Turóc-Szt.-Mártonban leendő összköltségre 1894 december 12-ik napjának d. e. 10 órája határidővel kiütetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-fizetés mellett, a leg-többet ígérőnek becsáron alul is fel fognak adatni.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi november 23-án.

Zathureczky Jenő,

kir. jbrósági végrehajtó.

3334 tk. sz. 1894.

Árverési hirdetésny.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírószag mint tkvki hatóság közhírre teszi, hogy a turóc-szt.-mártoni takarékpénztárnak Duchaj sz. Cservény Johanna elleni végrehajtási ügyében a besztercebányai kir. törvény-szék területén Blatnica községben fekvő, a blatnicai 160. sz. tkvben A. l. 1—21. és + 1—6. sor-szám a felvett s Duchaj sz. Cservény Johanna névcre irt

E percben egy gondolat villant meg agyamban. — Különbön szolgálok egy mas tanacsossal. Add át a gyermeket s a levellet nekem s én ennek árán szerzek neked akár 10 Józsi baci-féle irodat is, sőt visszaszerzem számodra még a Józsi baci kegyeit is. Helybenhogyóan intett.

— Hát ha all az alku, menjünk a gyerekért! — Addj még két órai gondolkozási időt, s két óra múlva jél el hozzám — szól s elvavozott.

Izgatottan számláltam a perceket s a lehető leg-pontosabban nyitottam be Belához.

Nem találtam otthon.

Máspog egy levél vár asztalomra a jó öreg Józsi baci iródajából: »Kedves barátom! A Béla úr tegnapi egy gyermeket hozott hozzám azon utatással, hogy a no ellen, ki azt az omnibusz a kezébe nyomta, tegyem meg a kellő lépéseket. Felszóltom Ön is, hogy mindazt, a mi ez ügyben tudomásra jutott, velem közölni sziveskedjél! stb. Sajtús József ügyvéd, Apróra téptem e levelet dühömben s rohanatom az övegy asszonyhoz, hogy meginterviewoljam, de Belában, e modern aszkétában úgy megalutja a férfi nemet, hogy engem sem akart fogadni.

Midőn kifelé tartoztam a kapuajtón, ép találkoztam Belával, a kit »derek tetete« miatt övegynek ismert el a jó öreg Józsi baci s visszafogadott kegyeibe, messziről kiállított feléje.

— Oh te sz. pardon, csacsi, (még az előbbi titulus is soknak tartottam neki), nem hiába vagy övegy fiatal ember!!!

ingatlanságra, továbbá az ottani 306. sz. tjkvben A. + 1. sor-szám alatt felvett s B. 1. tétel alatt ugyanannak nevére irt ingatlanságra és végül az ottani 360. sz. tjkvben A. + 1. sor-szám alatt foglalt ingatlanságból ugyanőt B. 11. tétel a. 9/4 részben megjelölendé és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság az 1894. évi december hó 10-ik napjának d. e. 10 órakor Blatinca községben a község házával megtartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak minden egyes ingatlanság kiküldési árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű előismerényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi július 20-án.

Dávid, kir. aljárásbíró.

2447. tk. sz. 1894.

II.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Leirich Györgynek Kuka Janos elleni végrehajtási ügyében a beszercebányi kir. törvényszék területén levő, Dubova községben fekvő

a) a dubovai 374. sz. tjkvben A. I. 1.—8. sor-szám a. felvett s Kuka Janos nevére irt ingatlanokra 538 frtban;

b) az ottani 377. sz. tjkvben A. I. 1.—2. sor-szám alatt felvett Kuka Janos és Kuka sz. Leirich Susanna nevére irt ingatlanokra 54 frtban; és

c) az ottani 564. sz. tjkvben A. I. 1. sor-sz. a. felvett Puskár sz. Reschetár Susi és Kuka Janos nevére irt ingatlanságra 33 frtban az árverést elrendelnde, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság az 1894. évi december hó 17-én d. e. 10 órakor Dubova községben a község házával megtartandó nyilvános árverésen a kiküldési áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak minden egyes ingatlanság kiküldési árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű előismerényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi szeptember 5-én.

Dávid, kir. aljáró.

Table with 3 columns: Főnyeremény esetleg 500,000 márka; Nyujtsunk kezét a szerencsének!; A nyereménykért az állam kezességk... Elő hűdés: december 13-án.

Felhívás

a Hamburgi állam kezessége alatt álló nagy pénz-lutri esetleges nyereségeinek részvételére, melynél

10 millió 868,900 márka okvetlenül nyerendő.

Ezen előnyös pénzlutri nyereményei, mely természetleg csak 110,000 sorsjegyet tartalmaz, a következők: A legnagyobbn nyeremény esetleg 500,000 márka. Nyereménydíj 300,000 márka. 46 nyeremény 4,5000 márka. 1 nyeremény 100,000 márka. 46 nyeremény 4,5000 márka. 1 nyeremény 100,000 márka. 2 nyeremény 75,000 márka. 1 nyeremény 70,000 márka. 20 nyeremény 40,000 márka. 1 nyeremény 65,000 márka. 1 nyeremény 60,000 márka. 1 nyeremény 55,000 márka. 2 nyeremény 50,000 márka. 1 nyeremény 40,000 márka. 3 nyeremény 20,000 márka. 21 nyeremény 10,000 márka. melyek néhány hónap mulva 7 részben biztosan kerülnek sorsolás alá.

Az 1-ső osztályú főnyeremény 50,000 márka, mely a 2-ik osztályban 55,000, a 3-ik osztályban 60,000, a 4-ik osztályban 65,000, az 5-ik osztályban 70,000, a 6-ik osztályban 75,000, a 7-ik osztályban 200,000 és a nyereménydíjjal 300,000, esetleg 500,000 márkára emelkedik.

Az első nyeremény-húzásra, melynek határideje 1894 december 13-ára, hatóságilag állapított meg, az egész eredeti sorsjegy ára csak frt 3.50 a fel eredeti sorsjegy ára csak frt 1.75 a negyed eredeti sorsjegy ára csak frt .90

Mindgyik részvényének a megtörtént húzás után azonnal ingyen megküldik a hivatalos sorsolási listástrom.

Sorsolási tervek állami czimzettel, melyekből a bevételek és a 7 osztály nyereményeinek felosztásai kiűnnek, előzetesen megküldnek ingyen.

A nyeremények kifizetése és szétkülöbése egyenesen a felekhez, általában a legnagyobb titoktartás mellett és pontosan eszközöltetik.

Megrendeléseket postautalvány vagy ajánlott levél útján kérek.

A húzás közelebbi határideje miatt megrendelések azonnal, de legkésőbb

f. é. december 13-ig

bizalmasan eszközölhetők a következő cégnél:

Joseph Hekscher,

Banquier und Wechsel-Comptoir in Hamburg.

397. vh. sz. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó, 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a znióváraljai kir. járásbíró, 1856. sz. végzése által Brüll Ignac és tarsi budapesti lakosok részére. Károlyszky Lajos stubnyafürdői lakos ellen 1012 frt 51 kr. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás fogantatására alkalmával bíróság lefoglalt és 1014 frt 60 kr. becsült — 39. folyó tétel alatt két lot, 1 telen. 1 üsző, 3 sertes, különféle házi- és gazdasági felszerelvény, festett és festés alatt lévő vasznak, festett rőfös árúk, 41 kereszt rozsa árpa és zab, 20 maza szénalatt álló ingóságok 1012 frt 57 kr. tőke ennek 6% kamatai, 102 frt 67 kr. megállapított eddigi, 1 frt 40 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladának.

Mely árverésnek a znióváraljai kir. járásbíró, 3179—p. 894 sz. kiküldött rendelő végzése folytán Stubnyafürdőben leendő eszközésére 1894. évi december hó 10. napjának délelőtti 10 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozők ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 106. §-a értelmében, a legtöbbet igényknek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizendő.

Kelt Znióváralján, 1894. évi november hó 14-én.

Szibner, kir. bírósági végrehajtó.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a. „zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító ladaesok. ezelőtt általános ladaesok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemli, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen ladaesok csodás hatásukat ezeszertelen be nem bizonyították volna. Etyezdek óta ezen ladaesok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziorszói készlet nem volna található. Számaltalan orvos által ezen ladaesok háziorszól ajánlatnak minden oly bajoknál, melyek a rozsz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kőlika, vértelölások, aranyér, béltelenség s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórú, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító ladaesok oly könnyen hatnak, hogy a legeszkélyebb fájlalmak sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők. A számtalan hálaíratból, melyet a ladaesok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségeik után egészséggel visszanyerése folytán hozának intéztek, ezen helyen csakis néhányat említtünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen ladaesokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani. Köln, 1893 április 30.

Tisztelt Pserhofer Ur! Legyen olyan szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön föllműhatalan vértisztító ladaesokból utánvételre. Fogadja ez uton is a legmelyebb köszönetemet ladaesok csoda hatásáért. — Maradok teljes tisztelttel Pawlistik Ferenc, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnek mellett, 1887 szept. 12. Tekintetes Ur! Isten akaratá volt, hogy az ön ladaesokai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezenel megírom. Én gyermekágyban megültem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni, és bizonyára már a holtak közé volnék, ha az ön csoda határú ladaesokai engem nem mentettek volna meg. Az isten áldja meg önt ezért ezeszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen ladaesok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészséggel visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz. Bécs-Ujhely, 1887 november 9.

Milyen tisztelt Ur! A legforróbb köszönetemet mondom ezenel önnök 60 éves nagyúrnem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egyebként le is mondot, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító ladaesokból s azoknak azonnal használatára folytán tökéletesen kigyógyult. — Legfőbb tisztelttel Weinzeittel Josef. Eichengraberamt, Göfhl mellett, 1889 márc. 27. Tekintetes Ur!

Alulírott ísmételnék két 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő ladaesokból. El nem mulasztok legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen ladaesok értéke feltét és azokat, a hol csak alkalman nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszésrirtli használására önt ezenel felhatalmazom. — Teljes tisztelttel Hahn Ignác. Golschdorf, Kolbach mellett, Szilézia, 1888 okt. 8.

Felkéröm, miszerint az ön vértisztító ladaesokból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos ladaesokainak köszönetemem, hogy egy gyomorhajót, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen ladaesok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, — vagyok tisztelttel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító ladaesok csakis a Pserhofer J.-féle az „nagy birodalmi almához címzett gyógyszerertárban, Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a. készíltetnek és doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben hat doboz tartalmatik, 1 frt 5 kr. árba kerül; bérmentelen utánvételi küldéssel 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előbbeni bekiűdésénél (mi legjobban posta utalványon eszközölendő) bérmentes küldéssel együtt 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr. árba kerül. — Kaphatók Török József gyógyszerertárban, Budapesten.

Patkányhalál (Gmmsch Félix, Delitzsch) a legjobb szer, mely által patkányok és egerek gyorsan és biztos sikerrel irtathatók ki. Embereknek és háziállatoknak veszélytelen. Kapható csomagokban 30 kr. és 60 kr. értelmű a znióváraljai gyógyszerertárban.

Leánytanodák figyelmébe! Női-kézimunkák rajzolt, kezdett és egész készben, valamint hozzávaló himzőszővetek, selymek és pamutok legnagyobb választékban és legutányosabb árakon. • Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. • DEUTSCH MÓR FIAI Pozsony.

Amerikai köszvénykeűdős, gyors és biztos hatású ladaesok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánaosztanak; ennek következtében keretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító ladaesokát követelni és csakis azok tekinthetők valódiakkak, melyeknek használati utasításá a Pserhofer J. névalírással feketé szinben és minden egyes doboz fedelére ugyanazon alírással vörös szinben van előlávva. Tannochinin hajkenődős, gyors és biztos hatású ladaesok, hosszú sora óta valamennyi hajnövekedés szer között orvosok által a legjobbnak eli mervo. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 frt. Általános tapasz, által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjúkúka, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lón kipróbálva 1 tégely 50 kr., bérmentve 75 kr. Fagybalzsam, tagorka és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismervo. Egy köcsöggel 40 kr., bérmentve 65 kr. Utifüved, hurut, rekedtség, gőresős köhögés stb. ellen. Egy üvegeske ára 50 kr., 2 üveg bérmentve 150 frt. Elot-esszencia, rozsz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziorsz. Egy üvegesével 22 kr., 12 üveg 2 frt. Általános tisztító-só, Burlich A. W.-től. Kitűnő háziorsz. rozsz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörös, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. Egy csomag ára 1 frt. Angol csodabalzsam, egy üveg 60 kr., egy kis üveg 12 kr. Por a labizzadás ellen. Ezen por megszünteti a képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábhelet és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr., bérmentve 75 kr. Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen. Egy üveg 40 kr., bérmentve küldéssel 65 kr. Helső vagy egészszeg-só, kitűnő gyógyszer, gyomordellen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt. Mia-Poko, kitűnő szer egyoldalú főfájás, fogfájás, rheuma stb. ellen. Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdettet összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességektől raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerkethetnek. — Posta megrendelések a leggyorsabban eszközölendek, ha a pénzüsszeg előre küldetik; nagyobb megrendeléseket különvétel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltetebbek.